

F. MEERSSCHAUT, *De strafrechtelijke bevoegdheid van gemeenschappen en gewesten*, Brugge, Die Keure, 1999, 51 p.

De gedachte dat strafrecht en strafvordering strikt unitaire rechtsmateries zijn maakt steeds minder opgeld. Na diverse rondes in de staatshervorming hebben de Gemeenschappen en Gewesten een aantal bevoegdheden verworpen op het vlak van milieu, ruimtelijke ordening, landbouw, media, economie en verkeer. Een aannemelijke stelling is dat de deelstaten pas een degelijk beleid kunnen voeren als zij strafsancities aan hun decreten kunnen verbinden en ambtenaren kunnen belasten met de opsporing van overtredingen. De bevoegdheidsverdeling inzake strafrecht en strafvordering is echter een erg gecompliceerde materie, die vatbaar is voor diverse interpretaties. Anders dan in andere federale staten, zoals Duitsland en de Verenigde Staten, is er in België weinig ruimte voor een deelstatelijk strafrecht. Talrijke aspecten van het strafrecht zijn verankerd op het federale niveau, zoals de lijst van straffen, de bevoegdheid van rechtscolleges, het vervolgingsbeleid en de strafuitvoering. De vraag is dan ook of de deelstaten deze federale restricties niet zullen omzeilen door het administratief controlestelsel fors uit te breiden.

In deze beknopte gids geeft F. MEERSSCHAUT een mooi overzicht van de wetteksten en jurisprudentie over de bevoegdheden in het strafrecht. De aandacht gaat hierbij vooral uit naar de residuaire bevoegdheid van de federale staat en naar de mogelijkheid om mits een eensluidend advies van de Ministerraad af te wijken van het klassieke strafrecht, opgenomen in artikel 1-100 Strafwetboek. Daarnaast worden per trefwoord de belangrijkste parlementaire tussenkomsten op een rij gezet. Hierdoor krijgt de lezer een beter inzicht in de achtergrond van het St.-Michielsakkoord, dat tot een beperkte defederalisering van het strafrecht leidde, en in de vage bevoegdheidssfeer van de deelstaten. Het tweede deel bestaat in een commentaar over de verdeling van bevoegdheden. Aan de hand van rechtspraak gaat de auteur na binnen welke grenzen de deelstaten een eigen strafrechtssysteem kunnen ontwikkelen. Dit boek verdient de aandacht van elke jurist die in een oogopslag de staatkundige opbouw van het strafrecht wil ontdekken of die zich wil opwarmen voor een meer gedetailleerde studie over de afbakening van bevoegdheden.

Bart DE SMET

THE EUROPEAN FORUM FOR VICTIM-OFFENDER MEDIATION AND RESTORATIVE JUSTICE (ed.), *Victim-Offender Mediation in Europe. Making restorative justice work*, Leuven, University Press, 2000, 382 p.

Op 15 september 1999 is de Aanbeveling Nr. R(99)19 van de Raad van Europa betreffende Bemiddeling in Strafzaken aangenomen. Deze Aanbeveling werd gedurende ongeveer drie jaar voorbereid door een comité van experts uit